

LTS: Thỉnh thoảng nhà sĩ James Webb vẫn đến Việt Nam trong chuyến công du 5 năm của Đông Nam Á. Mục đích chuyến đi là để công tác và mở rộng quan hệ của Mỹ với những nước trong vùng trường sông bành trường của Trung Cộng. Đó là những gì được chính thức công bố khi ông lên đường.

Trường đó, TNS Webb đã không ký tên vào danh sách 37 thỉnh thoảng nhà sĩ Mỹ yêu cầu nhà cầm quyền Việt Nam thả cho Linh mục Nguyễn Văn Lý. Những trường khi đến VN, người Việt không ngại, nhất là các tri thức Việt bang Virginia đã kể về ông Webb sẽ làm cái gì đó liên quan đến lý tưởng mà ông đã theo đuổi ở trường đây, ít ra là cũng đòi Hà Nội thả cho những tù nhân mới bắt như Luật sư Lê Công Đôn.

Không biết sau hậu trường ông Webb đã nói những gì, những trường báo chí quốc tế ông đã không được phép đến với Hà Nội vi phạm nhân quyền mà chỉ cho rằng “Mỹ cần có quan niệm các thế hệ và vì các báo chí quy định ở vùng Biển Đông. Điều quan trọng là cần phải có sự cân bằng và sự minh bạch các quốc gia”.

Số mạng chuyến đi này vậy quá rõ ràng, chắc sẽ khiến Việt Nam nhân khi TNS Webb vẫn đến Hà Nội, đã cho truyền hình, truyền thanh và báo chí công bố “thì những thì và xin khoan hồng” của các nhà tranh đấu như Nguyễn Tiến Trung, Trần Huân Duy Thức v.v... Vì thế, người khách quan sẽ không ngạc nhiên là thỉnh thoảng sẽ có Việt Nam sẽ đóng đúng vai trò người giao của ông trong chuyến đi này: khi muốn làm bien thì không nên chèn ép hay chỉ trích trường vào mặt đối diện?

Cũng nên biết rằng, trong cuộc tranh cử tổng thống năm 2008 vừa qua, Thỉnh thoảng nhà sĩ James Webb là một trong những người đi đầu của cựu viên Barack Obama để mặt đối mặt với những liên danh. Nghe nói ông Obama có mặt TNS Webb để vai phó người viên thỉnh thoảng như ông Webb thì chắc hẳn ông Obama đã mặt Thỉnh thoảng nhà sĩ Joe Biden.

Tác Giả: Trích từ Cymbidium, X-Cafe/ Radio Free Vietnam.
Thứ Tư, 16 Tháng 9 Năm 2009 08:33

Đã p đôi: Ng, gđiùmgđMVi t

Nếu ngày đó TNS Webb nhận lời, thì ngày nay một phần Việt Nam đã trở thành Phó Tổng thống Phu Nhân, là Đệ nhất Phu nhân của các nguyên thủ quốc gia mà nay nay hành tinh!

Theo từ điển mở Wikipedia trước đây TNS Webb đã có 2 đời vợ và có 4 con với hai cuộc hôn nhân trước, tất cả các con đều trưởng thành trong đó một người con trai là sĩ quan Thủy Quân Lục Chiến phục vụ tại Iraq.

Ông Webb lập gia đình lần thứ ba với bà Hoàng Lê và hai người có một cháu gái là Georgia LeAnh, sinh năm 2006. Bà Hoàng Lê cũng có một người con gái khác trong cuộc hôn nhân trước.

Bà Hoàng Lê sinh trước ông Vũng Tàu, đến định cư ở Mỹ năm 1975 và hiện hành nghề luật sư chuyên về luật chứng khoán.

Bài viết sau đây tóm tắt tác phẩm Boom! Voices of the Sixties của nhà báo Tom Brokaw (Luôn Luôn Trung Thành - Semper Fi, là từ của lính thủy quân lục chiến Hoa Kỳ) được trích từ Cymbidium, X-Cafe/ Radio Free Vietnam.

Thầy ng Nghĩ Sĩ James Henry Webb Jr. sinh năm 1946, tốt nghiệp Học Viện Hải Quân Hoa Kỳ năm 1968 (lúc bà Hằng Lê chào đời), ông ta là một chiến sĩ vô phương diện tình cảm, trí tuệ và văn hoá. Ông từng chiến đấu cho Đế quốc Hoa Kỳ và là một trong những sĩ quan đầu tiên ghi nhận huân chương nhất của binh chủng thủy quân lục chiến.

Tôi đi Việt Nam với Webb vào tháng Giêng 2006. Trong suốt chuyến đi, tôi hiểu nhiều về những gì Webb tin tưởng và tranh đấu bao nhiêu trong cuộc chiến Việt Nam, và những gì chiến tranh và chính trị đã tạo nên một Webb ngày hôm nay. Dù tôi không quen ông nhiều, những Webb ra đón tôi ở phi trường vào giữa đêm tối mà ông đã từng tránh đến hàng chục hàng ngày suốt năm 1969, trong khi đó, ở ngoài vòng quây đất bên California, tôi có một đời sống sung sướng để ông thu thập phong trào phản chiến mà ông ghét cay ghét đắng.

TNS James Webb và phu nhân trong một chuyến thăm Việt Nam. Ảnh Đới Phóng

Trước cửa phi trường vào một đêm mùa hè, ông dùng tiếng Việt lưu loát gọi chiếc Taxi để chờ hành lý của tôi và khách sạn. Đây là lần đầu tiên ông đến Việt Nam từ khi chiến tranh chấm dứt, và lần nào ông cũng ngạc nhiên bởi những thay đổi lớn lao đang xảy ra. Sài Gòn và Hà Nội là hai thành phố sống động, lúc nào cũng náo nhào với tiếng động ồn ào xuyên từ xe gắn máy và những dân buôn vẫy mời du khách Tây phương vào cửa hàng bé con đầy ngập ngừng món hàng lạ, đắt tiền, máy móc, sản phẩm mới mẻ và hàng giả.

Những tấm bia tưởng niệm chiến công treo trên cột đèn hay trên công viên như những thước phim chính trị hiện nay ở Việt Nam, dù nó có trái ngược với thực do buôn bán rần rã đang

ngày nay trên các trường học ngay đời tôi. Họ như không thể tưởng tượng được chính đây cũng là một xã hội mà quá nhiều người Hoa Kỳ đã bỏ mình.

Khi chúng tôi rời Hải An, một thành phố lách cách kính dè theo bờ biển miền Trung, Webb nói với một tâm trạng buồn ng nhiên “Tôi yêu chỗ này, nhưng tôi cũng ghét nó.” Phong cảnh bên ngoài cửa xe vào mùa đông năm 2006 đó thật khác nhiều với những gì mà Trung Úy Webb đã chứng kiến khi ông đặt chân đến với cộng đồng là một trung úy TQLC mới toanh vào năm 1969.

Sau khi tốt nghiệp ở Annapolis, ông là người đầu tiên của bộ tư lệnh quân huấn ở Quantico, một căn cứ TQLC quan trọng ở miền Bắc Virginia. Công chức huy có nhiều người vào Trung Úy Webb, nhưng không có kẻ nào gì cao hơn những tiêu chuẩn mà ông đặt cho chính mình. Ông đến Việt Nam để chiến đấu cho cuộc chiến tranh mà ông vô cùng tin tưởng vào mục đích của nó.

Chiến tranh Việt Nam, theo Webb hiểu vào thời điểm đó, và cho đến ngày nay, là đúng và đáng sợ. Chiến tranh Cộng Sản, đáng để đầu tư bởi một Trung Hoa không thể nào tha thứ, đang reo rắc nguy hiểm trong khu vực Đông Nam Á. Ông nói “Hãy nhìn những gì đã xảy ra ở Indonesia,” ông muốn nói với sự đang lên của Partai Komunis Indonesia, một đảng Cộng Sản lớn thứ ba trên thế giới trước khi bị tiêu diệt vào năm 1965 sau một cuộc nổi dậy thất bại.

Nhưng ông cũng hiểu một cách vững chắc rằng sự thi hành của chiến tranh Việt Nam là một thất bại, và những chia rẽ trong nước, nhất là những phân chia giai cấp trí thức để khai thi hành nghĩa vụ quân sự, đã gây đau khổ và vẫn còn mang hậu quả cho đến ngày nay.

Webb năm nay 61 tuổi. Ba lần vợ với bốn người con đã trở nên thành và một con còn bé. Ông tốt nghiệp luật khoa ở Đại Học Georgetown. Sự thách thức và sự thất vọng nghĩa cuộc đời của Webb bắt đầu khi ông bước lên phi cơ ở Mỹ lúc 23 tuổi để rời bỏ cuộc xung đột chiến tranh ở Việt Nam.

Ngày đêm hôm đó, ông đến một tiểu đội đi tuần những rặng vào các điểm để báo về mặt m của quân miền Bắc. Giao tranh bùng nổ. Vợ chức huy của Webb nghĩ là ông không qua khỏi đêm đầu tiên. Nhưng Webb bình tĩnh chức huy quân lính, gọi yểm trợ pháo binh và không quân, và chức m y chức, giao tranh ngừng và không ai bị hại.

Đêm sau cũng vậy, và chỉ trong vài ngày, quân của ông và các cấp chỉ huy nhún ra bên cạnh có sự hiện diện của một sĩ quan TQLC ưu tú, nhưng quan trọng nhất là một sĩ quan có thể dẫn dắt quân vào chiến đấu và đem quân về an toàn.

Chúng tôi lái xe đến Vũng An Hòa vào một buổi sáng, đó là một thung lũng và đồng bằng rộng với hai con sông lớn chảy xuống thung lũng chung quanh. Đây là căn cứ đóng quân của Jim Webb trong một năm với hầu như ngày nào cũng có giao tranh.

Nhưng con đường chỉ tập hợp ngày xưa bây giờ được tráng nhựa uốn quanh những ngôi làng và cánh ruộng với những nông dân cấy sâu cuốc bừa với đồng cỏ thô sơ. Buổi sáng đầu tiên hôm đó, phong cảnh thật là đẹp. Nhưng ngày xưa khi Webb lớn lên thấy nó, An Hoà là một nhà mướn thuê chỉ bằng một cái bấc vào.

Khi đi sâu vào làng, chúng tôi ngừng ở dưới một niêm nhưng tại sĩ miến Bắc và địa phương. Đó là một tháp cao hai tầng được dựng trên một gò đất trong làng Đồi Lọc với hai bên là những tấm biển cao khoảng ba mét. Chúng tôi tính nhẩm là trên 18 tấm biển có ít nhất sáu ngàn tên tại sĩ.

Webb thu nhận tất cả và nói với một người trưởng nhưng quy luật như thế là ông trả về quá khứ vào thời đó mà dù đã qua bao nhiêu năm nay “Chúng tôi chịu toàn trách nhiệm, thưa ông Brokaw.” Mọi người đều im lặng, nhìn xa xăm trên thung lũng xanh rì với những tích của trận chiến chỉn chỉnh tranh đấu bắt đầu của một. Webb nói “Trong quân đội người ta nói lính TQLC biết hi sinh như thế nào, nhưng người này cũng thế!”.

Trong sáu tháng là tiêu diệt trường rộng trung đội trường, Webb hầu như chỉ đến hàng ngày với một du kích quân mặc quần áo bà ba đen cho đến quân chính quy miền Bắc. Đồng nghĩa là họ cứ tuần tra trong núi ở phía bắc và phía tây và những ngôi làng như chung quanh.

Bây giờ thì chúng tôi đi với hàng tây dọc theo con đường chính những ngôi làng đó. Webb trở nên trầm ngâm, ông nhìn thấy nhiều di tích kiến trúc của thời gian trước chiến tranh, nhà xây bằng gạch, ngói và chỉ búa đập nên khắp nơi bày bán nông sản địa phương và đồ dùng gia đình khiêm nhường.

Webb nhớ là bên phía bên kia con sông là vùng đóng quân của lính chính quy miền Bắc và Việt Cộng và nấp bom. Ông nói “tôi vẫn còn nhớ những ngày. Những ngày đó đau khổ quá nhiều. Ngay cả bây giờ, dân chúng bên kia sông vẫn còn ghét chúng tôi.”

Lúc đó ở trong thung lũng, trận chiến quá mãnh liệt đến nỗi không còn một cây đong vông. Những hôm nay, đó là cánh đồng xanh tươi êm dịu như một thảm bông. Webb cũng còn nhớ là về chỗ huy động người tập một buổi họp với các viên chức trong làng để bàn về triển vọng của cách chính trị và có thể có bầu cử. Những buổi họp nhiên từ các buổi cây, Việt Cộng đi ra và thám sát tất cả mọi người. Việt Cộng chúng bao giờ mua dân chúng theo sự. Webb nói “Ông đâu có nghe những người phản chiến trong nước Mỹ tố cáo những hành vi như thế!”

Chúng tôi gặp một cựu quân nhân của lính chính quy miền Bắc ở trại chính quy ở địa phương, hiện giờ ông ta là một viên chức tỉnh cao cấp. Ông ta lịch sự những từ và nghi ngờ khi Webb đề nghị một công trình xây riêng một khu để vinh danh cả hai bên và giới thiệu sao hùng dũng.

Webb muốn những người một trường học, một trung tâm lịch sử, và tạo nên một làng hội như thời xưa. Đây là một trong những công việc không ngừng của Webb để công nhận những công lao của người lính và để tưởng nhớ đến sự hy sinh của những người đã khuất cả hai bên. Những viên chức cao cấp này có vẻ không tha thiết, ông nói ông muốn xem dự án chính thức, những sau đó ông cho ba người một cách thông minh theo dõi chúng tôi cả ngày. Webb kể lại đây không phải là điều hiếm thấy.

Vợ thứ ba của Webb là bà Lê Hồng. Bà Hồng sinh vào tháng Hai năm 1968 vào lúc đang trên công Tạm Mưu Thân. Bà rời Việt Nam lúc bảy tuổi bằng thuyền đánh cá trốn khi quân miền Bắc chiếm Sài Gòn vào năm 1975 và gia đình bà đến New Orleans và không một xu trong túi. Chuyền bà Hồng là một trong những câu chuyện thành công vang cả người trẻ non Việt Nam. Bà từng nghỉ học ở trường Đại học Michigan sau đó học luật ở Đại học Cornell. Bà Hồng và ông Webb gặp nhau ở Washington, nơi bà làm việc. Hai người có cùng sở thích là phát triển môi trường kinh doanh ở Việt Nam.

Tôi một ngôi làng khi Webb và tôi lang thang để xem một bãi chiến trường ngày xưa, một số dân làng tiến đến và cảnh báo bà Hồng nên cẩn thận coi chừng bom mìn ông Mỹ bỏ sót, họ không biết sự liên hệ giữa bà và chúng tôi.

Sài Gòn mất vào năm 1975 - những hình ảnh dân chúng bám vào càng máy bay trực thăng rời nóc tòa đời sống Hoa Kỳ, cuộc di tản khẩn trương của các tri thức và người miến Nam Việt Nam, và những sự phản ứng của xã hội ra cho những người phiêu bạt - đã ảnh hưởng đến Webb một cách sâu xa.

Khi ở trong trường học, ông không có thì giờ nghĩ về chính trị. Những “nhìn nhận suy nghĩ nhân nhĩ” xu hướng bị bỏ qua, mất nên không được biết, chỉ để tránh nên Cộng Sản, đã mang lại nhiều ý nghĩa đến cho những gì chính phủ Hoa Kỳ đã từng cố gắng làm, nhiều hơn những gì người Mỹ muốn hiểu hay thừa nhận.

Webb muốn chúng tôi khách sạn Rex để gặp người bạn đến xích lô, những người trong tầng lớp xã hội thấp nhất và phải chờ đợi hàng qua ngày. Người bạn của Webb đến là Louie, lính nhĩ dù ngày xưa. Khi Cộng Sản thắng, Louie bị giam nhiều năm trong trại cải tạo. Louie cùng với ba người bạn của ông tiếp tục cuộc đời ở trong Quận 4, nơi tập trung của những người bị trục xuất quân nhân và công chức cũ của miền Nam. Không biết vì những lý do gì, có rất nhiều người Mỹ từng to mồm tố cáo chính phủ Miền Nam tham nhũng trong thời chiến tranh nhưng họ lại không nói gì về những đức ác của miền Bắc chiến thắng.

Trong buổi tối cuối cùng ở Hà Nội, khi tôi thuê phòng nhà hàng với khách sạn với Webb và Hoàng, chúng tôi đi qua một người bán đồ đang bán tấm bích ảnh của Britney Spears to bằng tấm khăn trải giường. Còn biết hi vọng nào với đời hiện nay để đi đến cho những thay đổi xảy ra từ năm 1968!

Tôi cười và chỉ vào tấm bích với hình ảnh một ca sĩ hàng khiêu gợi đó rồi nói “Đó chính là những gì ông tranh đấu để đạt được, đó là cái quy định của Britney Spears để được trình bày trên hệ thống Hà Nội.” Web cười một chút trước như Britney Spears đang bối rối, luồn tay sang ôm Hoàng, và mỉm cười khi chúng tôi tiếp tục thuê phòng với khách sạn.